

SODALITAS LATINA MEDIOLANENSIS

<https://www.facebook.com/groups/latinasodalitas/>
joannescarolusrossi@fastwebnet.it
luca.gandolfi1@studenti.unimi.it

**Ordo rerum
in annum MMXVI
a Sodalibus Latinis
in Venerandis Aedibus Ambrosianis
agendarum**

Ante diem VI Idus Januarias

Hora VI conveniemus temperi ad fores juxta viam a Friderico cardinali nuncupatam, tum in Sacratio Magno, seu Equitum Aula, r.d. Fridericus Gallo Sacri Libri locos explanabit, quibus de Maria Magdalena aliisque mulieribus fit mentio.

Erasmi adagium Gloriosum et apud posteros a Joanne Carolo Rossi praelegetur, a sodalibus disputabitur.

Sodales his locis adhibitis exercebuntur juxta artis rhetoricae praecepta: per synonymiam, paraphrasim, ampliationem, compendium, syntaxeos demutationem, variationes, cetera.

Loci quibus mentio incitur de Mariis aliisque mulieribus, praeter ipsam Virginem, sunt complures, quorum indices inferius significantur.

1. De Maria Magdalalena	Mt XXVII, 55-56
Mc XV, 40-41
Io XIX, 25

Mc XV, 46-47

Mt XXVIII, 1-2
Mc XVI, 1-4
Lc XXIV, 1-10
Jo XX, 1-2; 11-18

Mc XVI, 9-11 |
| 2. De Maria de Bethania | Lc X, 38-42
Io XI, 1-35
Io XII, 1-7 |
| 3. De alia muliere unguente | Mt XXVI, 6-13
Mc XIV, 3-9 |
| 4. De peccatrice | Lc VII, 36-50 |
| 5. De mulieribus ad sepulcrum | Lc XXIII, 55-56 |

1. De Maria Magdalena

Mt XXVII, 55-56 - Erant autem ibi mulieres multae a longe aspicientes, quae secutae erant Iesum a Galilaea ministrantes ei; inter quas erat Maria Magdalene et Maria Iacobi et Ioseph mater et mater filiorum Zebedaei.

Mc XV, 40-41 - Erant autem et mulieres de longe aspicientes, inter quas et Maria Magdalene et Maria Iacobi minoris et Iosetis mater et Salome, quae, cum esset in Galilaea, sequebantur eum et ministrabant ei, et aliae multae, quae simul cum eo ascenderant Hierosolyman.

Io XIX, 25 - Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius, Maria Cleopae, et Maria Magdalene.

Mc XV, 46-47 - Is autem mercatus sindonem et deponens eum involvit sindone et posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra, et advolvit lapidem ad ostium monumenti. Maria autem Magdalene et Maria Iosetis aspiciebant, ubi positus esset.

Mt XXVIII, 1-2 - Sero autem post sabbatum, cum illucesceret in primam sabbati, venit Maria Magdalene et altera Maria videre sepulcrum. Et ecce terrae motus factus est magnus: angelus enim Domini descendit de caelo et accedens revolvit lapidem et sedebat super eum.

Mc XVI, 1-4 - Et cum transisset sabbatum, Maria Magdalene et Maria Iacobi et Salome emerunt aromata, ut venientes ungerent eum. Et valde mane, prima sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto iam sole. Et dicebant ad invicem: "Quis revolvit nobis lapidem ab ostio monumenti?". Et respicientes vident revolutum lapidem; erat quippe magnus valde.

Lc XXIV, 1-10 - Prima autem sabbatorum, valde diluculo venerunt ad monumentum portantes, quae paraverant, aromata. Et invenerunt lapidem revolutum a monumento; et ingressae non invenerunt corpus Domini Iesu. [...] Cum timerent autem et declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: "Quid quaeritis viventem cum mortuis?" [...] Erat autem Maria Magdalene et Ioanna et Maria Iacobi; et ceterae cum eis dicebant ad apostolos haec.

Io XX, 1-2; 11-18 - Prima autem sabbatorum Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebrae essent, ad monumentum et videt lapidem sublatum a monumento. Currit ergo et venit ad Simonem Petrum et ad alium discipulum, quem amabat Iesus, et dicit eis: "Tulerunt Dominum de monumento, et nescimus, ubi posuerunt eum!".

[...] Maria autem stabat ad monumentum foris plorans. Dum ergo fleret, inclinavit se in monumentum et videt duos angelos in albis sedentes, unum ad caput et unum ad pedes, ubi positum fuerat corpus Iesu. Et dicunt ei illi: "Mulier, quid ploras?". Dicit eis: "Tulerunt Dominum meum, et nescio, ubi posuerunt eum". Haec cum dixisset, conversa est retrorsum et videt Iesum stantem; et non sciebat quia Iesus est. Dicit ei Iesus: "Mulier, quid ploras? Quem quaeris?". Illa, existimans quia hortulanus esset, dicit ei: "Domine, si tu sustulisti eum, dicito mihi, ubi posuisti eum, et ego eum tollam". Dicit ei Iesus: "Maria!". Conversa illa dicit ei Hebraice: "Rabbuni" — quod dicitur

Magister. Dicit ei Iesus: "Iam noli me tenere, nondum enim ascendi ad Patrem; vade autem ad fratres meos et dic eis: Ascendo ad Patrem meum et Patrem vestrum, et Deum meum et Deum vestrum". Venit Maria Magdalene annuntians discipulis: "Vidi Dominum!", et quia haec dixit ei.

Mc XVI, 9-11 - Surgens autem mane, prima sabbati, apparuit primo Mariae Magdalenae, de qua eiecerat septem daemona. Illa vadens nuntiavit. [...]

2. De Maria de Bethania

Lc X, 38-42 - Cum autem irent, ipse intravit in quoddam castellum, et mulier quaedam Martha nomine excepit illum. Et huic erat soror nomine Maria, quae etiam sedens secus pedes Domini audiebat verbum illius. [...] Et respondens dixit illi Dominus: "Martha, Martha, sollicita es et turbaris erga plurima, porro unum est necessarium; Maria enim optimam partem elegit, quae non auferetur ab ea".

Io XI, 1-35 - Erat autem quidam languens Lazarus a Bethania, de castello Mariae et Marthae sororis eius. Maria autem erat, quae unxit Dominum unguento et extersit pedes eius capillis suis, cuius frater Lazarus infirmabatur. [...] Diligebat autem Iesus Martham et sororem eius et Lazarum. [...] Martha ergo ut audivit quia Iesus venit, occurrit illi; Maria autem domi sedebat. [...] Et cum haec dixisset, abiit et vocavit Mariam sororem suam silentio dicens: "Magister adest et vocat te". Illa autem ut audivit, surrexit cito et venit ad eum; nondum enim venerat Iesus in castellum, sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha. Iudaei igitur, qui erant cum ea in domo et consolabantur eam, cum vidissent Mariam quia cito surrexit et exiit, secuti sunt eam putantes: "Vadit ad monumentum, ut ploret ibi". Maria ergo, cum venisset ubi erat Iesus, videns eum cecidit ad pedes eius dicens ei: "Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus!". [...]

Io XII, 1-7 - Iesus ergo ante sex dies Paschae venit Bethaniam, ubi erat Lazarus, quem suscitavit a mortuis Iesus. Fecerunt ergo ei cenam ibi, et Martha ministrabat, Lazarus vero unus erat ex discumbentibus cum eo.

Maria ergo accepit libram unguenti nardi puri, pretiosi, et unxit pedes Iesu et extersit capillis suis pedes eius; domus autem impleta est ex odore unguenti. Dicit autem Iudas Iscariotes, unus ex discipulis eius, qui erat eum traditurus: "Quare hoc unguentum non veniit trecentis denariis et datum

est egenis?“. Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat et, loculos habens, ea, quae mittebantur, portabat. Dixit ergo Iesus: “ Sine illam, ut in diem sepulturae meae servet illud.

3. De alia muliere unguente

Mt XXVI, 6-13 - Cum autem esset Iesus in Bethania, in domo Simonis leprosi, accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi et effudit super caput ipsius recubentis. Videntes autem discipuli, indignati sunt dicentes: “Ut quid perditio haec? Potuit enim istud venundari multo et dari pauperibus“. Sciens autem Iesus ait illis: “Quid molesti estis mulieri? Opus enim bonum operata est in me; nam semper pauperes habetis vobiscum, me autem non semper habetis. Mittens enim haec unguentum hoc supra corpus meum, ad sepeliendum me fecit. Amen dico vobis: Ubi-
cumque praedicatum fuerit hoc evangelium in toto mundo, dicetur et quod haec fecit in memoriam eius”.

Mc XIV, 3-9 - Et cum esset Bethaniae in domo Simonis leprosi et recumberet, venit mulier habens alabastrum unguenti nardi puri pretiosi; fracto alabastro, effudit super caput eius. Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipsos: “Ut quid perditio ista unguenti facta est? Poterat enim unguentum istud veniri plus quam trecentis denariis et dari pauperibus“. Et fremebant in eam. Iesus autem dixit: “Sinite eam; quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. Semper enim pauperes habetis vobiscum et, cum volueritis, potestis illis bene facere; me autem non semper habetis. Quod habuit, operata est: praevenit ungere corpus meum in sepulturam. Amen autem dico vobis: Ubi-
cumque praedicatum fuerit evangelium in universum mundum, et, quod fecit haec, narrabitur in memoriam eius”.

4. De peccatrice

Lc VII 36-50 - Rogabat autem illum quidam de pharisaeis, ut manducaret cum illo; et ingressus domum pharisaei discubuit. Et ecce mulier, quae erat in civitate peccatrix, ut cognovit quod accubuit in domo pharisaei, attulit alabastrum unguenti; et stans retro secus pedes eius flens lacrimis coepit rigare pedes eius et capillis capitis sui tergebat, et osculabatur pedes eius et unguento ungebat. Videns autem pharisaeus, qui vocaverat eum, ait intra se dicens: “Hic si esset propheta, sciret utique quae et qualis mulier, quae

tangit eum, quia peccatrix est". [...] Et conversus ad mulierem, dixit Simoni: "Vides hanc mulierem? Intravi in domum tuam: aquam pedibus meis non dedisti; haec autem lacrimis rigavit pedes meos et capillis suis terisit. Osculum mihi non dedisti; haec autem, ex quo intravi, non cessavit osculari pedes meos. Oleo caput meum non unxisti; haec autem unguento unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remissa sunt peccata eius multa, quoniam dilexit multum; cui autem minus dimittitur, minus diligit". Dixit autem ad illam: "Remissa sunt peccata tua". [...] Dixit autem ad mulierem: "Fides tua te salvam fecit; vade in pace!".

5. De mulieribus ad sepulcrum

Lc XXIII, 55-56 - Subsecutae autem mulieres, quae cum ipso venerant de Galilaea, viderunt monumentum et quemadmodum positum erat corpus eius; et revertentes paraverunt aromata et unguenta et sabbato quidem siluerunt secundum mandatum.

Chiliadis tertiae centuria IX: 2826

Gloriosum et apud posteros

Cum facinus significabimus, cuius famam et posteritas celebratura videatur, quadrabit illud ex eodem libro:¹ Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πῦθέσθαι, id est *Imo facinus insigne peregit, Ipsa etiam quod posteritas exaudiat.*

¹*Iliados liber XXII, 25; de quo libro superius Erasmus mentionem fecerat in adagio 2825 Quoad vixero explicando.*